

อนุโมทนาบุญ

ในการพิมพ์ครั้งที่ ๒

การสวดมนต์มีความจำเป็นมากสำหรับชาวพุทธผู้มุ่งแสวงหาความสงบสุขด้วยการพักใจคือไหว้พระสวดมนต์ อันเป็นวิธีการที่แสนง่ายแต่สร้างความสงบสุขร่มเย็นให้กับชีวิตได้อย่างแท้จริง ผู้ที่สวดมนต์ทุกวันก็คือผู้ที่สร้างสติ สร้างความดี สร้างบารมีทุกวันนั่นเอง

“การสวดพระพุทธรูปมนต์ก็คือ การท่องบ่นนึกคิดถึงเรื่องราวของพระพุทธรูปเจ้าที่ทรงบรรลุนิพพาน และพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเดินตามรอยของพระพุทธรูปเจ้า

ชาวพุทธและนักปฏิบัติธรรมทั้งหลาย ถ้าสวดพระพุทธรูปมนต์ไม่ได้ หรือหากสวดได้แต่ไม่เจริญสังวรขยายเป็นเนื่องนิตย์ จิตใจย่อมนั่งขัดข้องเศร้าหมองมีมลทิน ประดุจตั้งบ้านเรือนที่ไม่หมั่นปิดกวาดย่อมสกปรกโสโครกด้วยมลทินคือฝุ่น

การสวดพระพุทธรูปมนต์นอกจากจะเป็นการจดจำพระธรรมคำสอนของพระพุทธรูปเจ้าแล้ว ยังเป็นการบริกรรมภาวนาที่สำคัญยิ่ง สามารถชักฟอกจิตใจให้ใสสะอาดได้

ผู้ที่สวดพระพุทธรูปมนต์ได้ จึงเป็นผู้มีสติปัญญาดี มีความปราโมทย์เบิกบาน อิ่มเอิบ ผ่อนคลายเบาสบาย รวยรื่นชื่นจิต และมีจิตใจมั่นคง

จะอยู่ที่ใด ไปที่ใด มีสิริมงคลเป็นเงาติดตามตัวไปโดยตลอด โดยที่สุดย่อมเจริญทั้งทางโลก และทางธรรม เป็นที่รักของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย”

จึงขออนุโมทนาบุญกับท่านทั้งหลายที่สร้างหนังสือสวดมนต์เล่มนี้

พระมหาธีรนาถ อคฺคชิโร

๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘

วัดป่าภูผาสอง

วัดป่าภูผาสอง ตั้งอยู่บริเวณ “เขาช้างล้วง” ตามแผนที่ทหารหรือที่ชาวบ้านรู้จักกันในนามว่า “เขาเจ้าพ่อ” หมู่ ๘ ตำบลมะเกลือใหม่ อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา พื้นที่เป็นป่าดิบแล้ง เป็นเทือกเขาภูหลวง มีความสูง ๗๖๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล เป็นป่าต้นน้ำลำธารที่ไหลหล่อเลี้ยงไปยังน้ำตกกระวัญแก้ว น้ำตกหินเพลิง อ่างซับประดู่ และหล่อเลี้ยงชาวบ้านในบริเวณ โดยรอบในเขตติดต่อกัน ๔ อำเภอ คือ สูงเนิน สีคิ้ว ปากช่อง ปักธงชัย

ที่มาของคำว่า “เขาเจ้าพ่อ” (วัดป่าภูผาสอง)

บริเวณหน้าผาสอง เดิมมีต้นไม้ เครือไม้ ใบเฟิน ปกคลุมโดยแน่นหนา มองไม่เห็นแม้กระทั่งลานหิน เมื่อริ้วเครือไม้ใบใหญ่เหล่านั้นออกทำความสะอาดจะเห็นมีจะมีหินเรียงตั้งเป็นวงกลมเปิดก้น ตั้งอยู่ตรงกลางหนึ่งก้อน (รวมเป็น ๙ ก้อน)

บางคนก็กล่าวว่าเป็นหินโต๊ะกินเลี้ยงเจ้าพ่อ

บางคนมีนิยายในทางธรรมที่ว่า ลานหินพระอริยเจ้า เป็นโลกุตตรธรรม ๙ ประการ

หิน ๘ ก้อนรอบๆ นั้น หมายถึง อริยมรรค ๘ อริยผล ๘

ส่วนก้อนที่อยู่ตรงกลาง หมายถึง พระนิพพาน (มรรค ๘ ผล ๘ นิพพาน ๑*)

นายพรานเข้ามาล่าสัตว์ก็จะอาศัยเพิงถ้ำและเพิงหินบริเวณแห่งนี้เป็นที่พัก ลักษณะการตั้งหิน น่าจะเป็นฝีมือมนุษย์ในสมัยโบราณ เมื่อพวกพรานเข้ามาพักในเวลาค่ำคืนมักจะนอนพักผ่อนฝัน หรือในบางครั้งยังได้ยินเสียงพวกกายทิพย์พูดคุยกัน ในบางวันที่ตรงกับวันพระจะมีแสงเป็นดวงกลมสีขาวนวลลอยเด่น ผ่านไปผ่านมาเป็นที่น่าอัศจรรย์และน่าเกรงกลัว จึงทำให้จิตใจสะท้านหวั่นไหว

เล่ากันว่า นายพรานบางคนเข้ามาบริเวณนี้ แม้จะเคยล่าช้าง ล่าเสือมานับเป็นจำนวนร้อย แต่เมื่อมาพักอยู่บริเวณแห่งนี้ จิตใจที่แข็งแกร่งกลับกลายเป็นหวั่นไหว พรานบางกลุ่มแม้เดินทางมาด้วยกัน

ยังตาฝ้าฟางมองเห็นพวกเดียวกันเป็นลัทธิใช้ปืนยิงกันเองถึงอาการปางตายก็มี

บางคนเมื่อมีคนไปเล่าถึงความศักดิ์สิทธิ์แห่งเทพเจ้าแห่งภูผา ไม่เชื่อ ซ้ำยังเดินทางมาท้าทายลอบหลู่ดูหมิ่น เพื่อนฝูงห้ามเท่าไรก็ไม่ฟัง เมื่อเขาเดินทางกลับออกจากป่าพร้อมกับเพื่อนๆ มีงูเหลือมตัวใหญ่มาหล่นลงมาจากต้นไม้ แล้ววิ่งเข้าไว้ทั้งตัว เพื่อนๆ ต่างวิ่งหนี ทิ้งเขาไว้กลางป่าเพียงคนเดียว เขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ แต่ไม่เป็นผล จึงตั้งจิตขอขมางูนั้นจึงได้คลายออกและเลื้อยหายเข้าไปในป่า เขาจึงรอดตายแบบหวุดหวิด แต่มีสติไม่สมประกอบตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้

ด้วยเหตุแห่งสิ่งต่างๆ ที่ดลบันดาลให้เป็นไปต่างๆ นานา และด้วยความศักดิ์สิทธิ์แห่งเทพเจ้าแห่งภูผา ทำให้พวกเหล่าพรานไม่กล้าล่าสัตว์และฆ่าสัตว์ในบริเวณหน้าผาสอง และบริเวณแห่งนี้จึงถูกขนานนามว่า “เขาเจ้าพ่อ”

ปี ๒๕๒๓-๒๕๒๔ ชาวบ้านจากทางอำเภอขามสะแกแสง อำเภอคง อำเภอโนนไทย และในที่อื่นๆ ในจังหวัดนครราชสีมา ได้เข้ามาจับจองที่ทำมาหากินปลูกมัน ปลูกข้าวโพด ตัดไม้ ปลูกกัญชาขาย กระจายอยู่ตามหุบเขา ซึ่งเป็นป่าดิบ มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์มากมาย เช่น เสือ หมี เก้ง วัวแดง กระตัง เลียงผา ฯลฯ ซึ่งในขณะนั้นรัฐบาลยังไม่ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแห่งนี้ขณะนั้น

รัฐบาลให้เอกชนเข้ามาสัมปทาน จึงเป็นการเปิดช่องทางให้ราษฎรที่ไม่มีที่ทำกินเข้ามาจับจองหาที่ทำกินและที่อยู่อาศัย จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ป่าแตก จากป่าที่อุดมสมบูรณ์จึงค่อยๆ กลายเป็นป่าเสื่อมโทรมลงไปโดยลำดับ

ในขณะนั้นชาวบ้านที่เข้ามาจับจองที่ดินต้องใช้ความอดทนมาก บางคนก็เป็นไข้ป่าตาย บางคนอดทนสู้ไหวก็อยู่ได้จนมาถึงปัจจุบัน

ปี ๒๕๒๕-๒๕๒๗ เมื่อมีชาวบ้านอยู่ที่ย่อมมีพระอุดมท่านแวะเวียนเข้ามาหาที่พักปฏิบัติธรรมตามป่าเขา ถ้ำ เจ็อมผา อาศัยชาวบ้านป่าเพื่อโคจรภิกขาจารบิณฑบาต ซึ่งบริเวณวัดป่าภูผาสูงนี้เอง เป็นสถานที่พระฝ่ายวิปัสสนากรรมฐานท่านนิยมเดินธุดงค์มาพักปฏิบัติธรรมอยู่เสมอ แต่ในขณะนั้นท่านยังอาศัยเจ็อมผา เจ็อมถ้ำ ร่มไม้ ลานหิน เฟิงหินพักอาศัย ไม่มีกุฏิเสนาสนะที่ถาวร โดยเฉพาะศิษย์สายกรรมฐานของท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ท่านนิยมธุดงค์มาปฏิบัติธรรมเป็นเนืองนิตย์

ปี ๒๕๒๘-๒๕๓๐ เมื่อพระราชสังวรญาณ (หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย) ได้เริ่มสร้างวัดวะภูแก้ว โดยการส่งพระอาจารย์เจต ที่ชายุโก ซึ่งเป็นลูกศิษย์มาประจำอยู่ที่สำนักวัดวะภูแก้ว พระอาจารย์เจตนี้เอง ท่านมีนิสัยชอบเที่ยวภวณาตามป่าตามเขา จึงเดินทางขึ้นมาเที่ยวธุดงค์กรรมฐานที่บริเวณภูผาสูงเป็นอาเจิน และต่อมามีท่านได้ชักชวนพระเพื่อนสหธรรมิก คือ พระอาจารย์ใจ ขึ้นมาปฏิบัติธรรม ณ สถานที่แห่งนี้

ปี ๒๕๓๑-๒๕๓๒ หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย ท่านมาจำพรรษาอยู่ที่วัดวะภูแก้ว เป็นที่ศรัทธาของประชาชน เมื่อชาวบ้านดงมะไฟเดินทางไปทำบุญ ท่านมักจะสอนเป็นเชิงกำชับว่า **“ข้างบนมีป่ามาก ให้ช่วยกันรักษานะ อย่าไปตัดไปฟันมันทั้งหมด ให้เหลือไว้เป็นป่าใหญ่ๆ หลวงพ่อมีโอกาสจะขึ้นไปดู”** เมื่อหลวงพ่อพุทธท่านสั่งอย่างนั้นด้วยความศรัทธาจึงรับปากท่านว่า **“จะร่วมกันรักษาหวงแหนเอาไว้”**

ปี ๒๕๓๓-๒๕๓๔ พระอาจารย์ใจ ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อพุทธพร้อมคณะศิษย์วัดป่าสาละวัน ที่ปรารถนาจะอยู่ป่าอยู่เขาจึงเดินทางขึ้นมาจำพรรษาที่บริเวณภูผาสูง นับว่าเป็นพระยุคแรกๆ ที่เข้ามาอยู่จำพรรษา ณ เสนาสนะป่าแห่งนี้

ต้นปี ๒๕๓๕ เจ้าหน้าที่ป่าไม้เข้าใจผิดว่า พระจะเข้ามาบุกกรุกทำลายป่า ซึ่งในขณะนั้นกระแสของพระประจักษ์ พระบุกรุกป่าอนุรักษ์กำลังดัง จึงขึ้นมาขับไล่ พระ แม่ชี และชาวบ้านออกจากป่า พระและแม่ชีได้เดินทางออกจากป่า แต่ชาวบ้านไม่มีที่ไปจึงอดทนอยู่ต่อสู้เพื่อรักษาสีทึบที่ควรจะได้ครอบครองที่ดิน เพราะเข้ามาอยู่ก่อนประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติปี ๒๕๒๕

กลางปี ๒๕๓๕-๒๕๓๖ แม้ว่าพระเถรและแม่ชีจะถูกไล่ออกไปแล้ว แต่ก็มีพระเข้ามาอยู่จำพรรษาแบบชั่วคราว ไม่ได้ถาวรอะไร มาอาศัยเพียงป่าเป็นที่ปฏิบัติธรรม เนื่องจากว่าป่าภูผาสูงไม่มีเจ้าของคอยหวงแหน การตัดไม้ทำลายป่าจึงเป็นไปอย่างสนุกสนาน

แม้พระบางกลุ่มเมื่อเห็นการตัดไม้ทำลายป่ามากมายอย่างนั้น จึงรวมกลุ่มกันนำผ้าจีวร สบง ไปพันผูกไว้รอบต้นไม้ บวชต้นไม้ ขอร้องไม่ให้พวกทำลายป่าตัดต้นไม้ ก็ได้รับแต่เสียงหัวเราะเยาะเย้ยหยัน บ้างก็ว่า **“ต้นไม้นี้พระไม่ได้มารดน้ำไว้ มันโตขึ้นมาเอง กูจะตัดพระอย่ามายุ่ง”**

พระบางองค์ด้วยความรักต้นไม้ จึงก้มลงกราบคนที่ตัดไม้ขอความเมตตา กรุณาอย่าได้พากันตัดต้นไม้ แต่ก็ไม่เป็นผล คนเหล่านี้ใจยักษ์มาร ผีซาตานทำลายป่าเข้าสิง หัวใจพระจึงมีแต่น้ำตาตกใน ปลงธรรมสังเวชในใจไปวันๆ อยู่มาไม่นานเสนาสนะป่าภูผาสูงจึงเป็นที่พักสงฆ์ที่รกร้าง ว่างเปล่าจากสมณะอยู่อาศัย ชาวบ้านผู้เฝัธรรมะก็จิตใจว้าเหว

ปี ๒๕๓๗ พระมหาธีรนาถ อคฺคิโร ซึ่งเป็นสังฆวิหาริกของหลวงพ่อพุทธ ฐานิโย และเป็นศิษย์ที่เคยอยู่อาศัยกับครูบาอาจารย์กรรมฐานมาหลายรูป เช่น

หลวงปู่บุญทอง ปภสฺสโร วัดป่าประดามงคล อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ซึ่งเป็นศิษย์รุ่นใหญ่ของหลวงปู่เสาร์ กนฺตสีโล,

หลวงปู่ผัน ปาเรสโก วัดป่าหนองไคร้ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ซึ่งเป็นศิษย์รุ่นใหญ่ของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต,

หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ วัดอรัญญบรรพต อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นศิษย์ของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต,

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นศิษย์ที่สำคัญยิ่งของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต,

หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท วัดป่าภูริทัตตปฏิปหาราม อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นศิษย์ที่สำคัญยิ่งอีกรูปหนึ่งของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต

ท่านได้เดินทางมาพักที่วัดวะภูแก้ว ปรารธนาแสวงหาที่สงบสงัดทำสมาธิภาวนาตามสมณวิสัย เมื่อมีพระเพื่อนมาเล่าให้ฟังว่า ภูเขาข้างบนโน้น คือ ภูเขาสูงเป็นป่าดงดิบ มีต้นไม้ใหญ่ ผู้คนไปไม่ถึง ต้องออกมาบิณฑบาตไปกลับเป็น ๑๐ กิโลเมตร เกิดความสนใจขึ้นมาในทันที แต่ท่านก็เก็บไว้ในใจ

พอตกกลางคืนเข้าจำวัด ท่านเกิดนิมิตฝันเห็นบริเวณภูเขาสูง มีต้นไม้หน้าผาสูง เจ็ดมถ้ำ ลานหิน ๔ ก้อน เหมือนดูในจอทีวี สว่างกระจ่างชัด เป็นประหนึ่งว่าไม่ได้ฝัน ราวจะว่ามาประสบพบเห็นด้วยตัวเอง

ท่านอาจารย์จึงเดินดูจุดจากวัดวะภูแก้วขึ้นมาบริเวณภูเขาสูง เมื่อมาถึงที่นั่นแล้ว สิ่งได้เห็นในฝันกับสิ่งที่พบอยู่ต่อหน้าต่อตาเป็นประหนึ่งว่าเป็นสิ่งเดียวกัน ก็เกิดความความอัศจรรย์ใจเป็นอย่างยิ่ง จึงจัดแจงที่พักใต้เจ็ดมถ้ำผาสูง ในเวลาพลบค่ำปรารธนาจะทำสมาธิภาวนา แข่งกับเสียงสัตว์ป่าที่ร่าร้อง โดยกระหยิ่มใจว่า **“เราได้ดี สงบ เหมาะแก่การทำสมาธิตามสมณะวิสัยแล้ว”** แต่เมื่อทำสมาธิได้ไม่นานนัก เสียงเลื่อยยนต์ ลมต้นไม้ดังครืนๆ สนั่นไปทั่วป่า เหมือนบ้านเมืองนี้ไม่มีกฎหมาย เป็นบ้านป่าเมืองเถื่อน จึงได้แต่ทอดถอนใจอยู่เพียงลำพัง

เมื่อท่านอาจารย์อยู่ภูผาสูงมาเป็นเวลาแรมเดือน ท่านจึงคิดว่าเราน่าจะเดินชมภูเขา ป่าเขา บ้าง ว่ามันเป็นยังไง ป่านี้ให้คุณแก่เรามีใช้น้อยเราก็ควรจะให้คุณแก่ป่าบ้างตามสมควรแก่นิสัยและบุญวาสนา

เมื่อออกเดินเที่ยวชมป่า ยิ่งเข้าไปป่าลึกเท่าใด ต้นไม้ยิ่งถูกตัดโค่นล้มระเนระนาดมากเท่านั้น เป็นที่น่าสลดสังเวชจิตเหลือประมาณ

ประหนึ่งว่า มหาเทพอันชั่วร้ายแห่งมวลมนุษยชาติกำลังร้ายรำทำเพลงโศกาดูร น้ำตาแห่งรุกขเทพรำไห่ น้ำใจที่เคยเอื้ออาหารต่อกันระหว่างมนุษย์กับเทวดา ป่าและเขาเหือดหาย เกิดศึกสงคราม

การตยุทธ์ของเวรกันไม่รู้จักจบสิ้น คนทำลายป่า ป่าทำลายคน ธรรมชาติผันแปร รุกขเทพไร้ที่อยู่อาศัย ภูมมเทวรำไห่ ไร่บ้านเรือน สัตว์ป่าย้ายถิ่น นกย้ายรัง ลิงกระบุดหยุดร้องเพราะความกลัว มวลมนุษย์แล้งทั้งน้ำใจและน้ำกิน

อาวุธปืนและหอกหลาวที่แหลมคมกำลังพุ่งไปปักที่หน้าอกเหล่าสัตว์และต้นไม้ที่สูงระฟ้าให้ฉิบหายวอดวาย

เหล่าสัตว์ที่วิ่งอยู่ เดินอยู่ บินอยู่ หากินอยู่ ก็พลันล้มลง ตกลง ตายลง ด้วยความเจ็บปวด

มวลต้นไม้ที่มีใบเขียวสด สูงระฟ้าทำทวยแสงเดือนแสงตะวันเป็นที่อาศัยของเหล่าสัตว์จตุบาท (สัตว์ ๒ เท้าและ ๔ เท้า) ก็พลันมีใบเหือดแห้งและล้มลงคงเหลือเพียงตอและกิ่งก้าน ที่โค่นล้มทับถมบริเวณใกล้เคียงให้ราบพนาสุญ

เมื่อท่านพระอาจารย์เห็นดังนั้น เกิดความสลดหดหู่จิต จึงขึ้นนั่งสมาธิอยู่บนขอนไม้ใหญ่ๆ เทียมมอกที่ฟังจะถูกโค่นล้มลงได้ไม่นานนัก ท่ามกลางป่าในเวลากลางคืน พลังได้ยินเสียงหมู่มนุษย์ผู้โหดเหี้ยมมาทางจิตสมาธิแต่ไกลว่า

“ฉันเอาต้นนั้น ฉันเอาต้นนี้ ต้นนี้ฉันจอง”

อีกคนหนึ่งตอบว่า “ใครตัดก่อนได้ก่อน”

และได้ยินเสียงแว่วมาจากที่สูงว่า **“ท่านผู้ทรงพรต... ขอท่าน ช่วยพวกผมหน่อยซิ บ้านเรือนผมพังหมดแล้ว ผมไม่รู้ว่าจะไปอยู่ ณ ที่ใด ป่าเขาใหญ่เขาก็จ้องกันเต็มหมดแล้ว”**

ท่านพระอาจารย์จึงตอบในจิตนั้นว่า **“เออ... เพื่อนร่วมสุขและทุกข์ทั้งหลาย เราจะช่วยท่าน แต่ท่านก็ต้องช่วยเรา เราทั้งสองต้องช่วยกัน”**

ทันใดนั้นเองเสียงกระบุดเสียงชะนี นกเงือก กระรอก กระแต ก็ส่งเสียงร้องลั่นขึ้นพร้อมกันสนั่นไปทั่วไพร เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจ ประหนึ่งว่ามีความหวังในการรักษาป่าให้กลับคืนมาเป็นดังเดิมได้อีก แต่ต้องใช้เวลาในการเยียวยา

ในปีนั้นท่านพระอาจารย์จึงตัดสินใจอยู่จำพรรษาที่บริเวณเสนาสนะป่าภูผาสูงเพียงลำพัง

และท่านอาจารย์ได้กล่าวย่ำว่า **“นี่เป็นมูลเหตุที่แท้จริงที่เราได้อยู่จำพรรษาที่วัดป่าภูผาสูง และ**

ได้สร้างเสนาสนะและปฏิบัติการรักษาป่าอย่างเต็มรูปแบบเป็นต้นมา” ส่วนเนื้อความที่เหลือไม่สามารถอธิบายได้หมดในที่นี้

เมื่อพระอาจารย์ได้อยู่จำพรรษาที่วัดป่าภูผาสองแล้ว จึงนำความนี้ไปกราบเรียนพระอาจารย์คือหลวงพ่อพุทธ จานีโย ถึงเหตุแห่งความสุขและความทุกข์ที่จะอยู่จำพรรษา ณ เสนาสนะป่าแห่งนี้ หลวงพ่อพุทธท่านกล่าวสั่งสอนว่า...

“ท่านมหา... ท่านต้องสำรวมระวังตัวท่านให้ดีที่เขาสูงแห่งนี้เป็นสถานที่สำคัญ ท่านจงอยู่ปฏิบัติธรรมที่นั่น ที่นั่นเหมาะสมสำหรับท่าน ถ้าเขาไม่มาตีนถีบตกหน้าผาก็อย่าหนี ขอท่านจงจำคำพูดของผมไว้ ให้จงดี”

ในกาลต่อมาพระอาจารย์จึงเข้าไปกราบเรียนหลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท ผู้เป็นพระอาจารย์อีกรูปหนึ่งว่า

“ขณะนี้เกล้าฯ ได้มาสร้างวัดอยู่ที่ภูผาสอง โคราชจะเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ จะอยู่รอดปลอดภัยหรือไม่อย่างไร ขอท่านพ่อผู้มีหูตาสว่างทั้งข้างนอกข้างในโปรดเมตตาอบรมสั่งสอนชี้แนวทางด้วย”

เมื่อหลวงปู่เจี๊ยะได้ฟังดังนั้น ท่านนั่งพิจารณาอยู่ครู่หนึ่งแล้วจึงกล่าวว่า **“ท่านจงอยู่ที่ป่าแห่งนี้ ๑๐ ปีแรก อย่ายุ่งเกี่ยวกับใครหรือผู้ใด ให้หมั่นภาวนาอย่างเดียว จะประสบผลที่ดั่งใจ แต่ถ้าท่านออกมายุ่งกับผู้คนก่อน ๑๐ ปีแรกชีวิตของท่านจะมีแต่เรื่องยุ่งๆ ไม่เลิก”** เมื่อหลวงปู่เจี๊ยะท่านสั่งสอนเสร็จท่านก็หัวเราะด้วยความเมตตา แล้วท่านยังกล่าวเสริมอีกว่า **“ถ้ามีโอกาสจะมายเยี่ยมคุณต้นไม้ใหญ่”**

และในวาระงานทอดผ้าป่าที่วัดป่าภูผาสอง ครูบาอาจารย์ฝ่ายกรรมฐานท่านเมตตาตามาพักและแสดงธรรม เช่น หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ หลวงปู่จันทร์โสภณ สุขกาโม หลวงปู่จันทร์แรม เขมสิริ

โดยเฉพาะองค์หลวงปู่เหรียญ ท่านชื่นชมป่าเขาที่ภูผาสองนี้เป็นอย่างมากท่านว่าเหมาะสมกับพระที่เข้ามาปฏิบัติให้พ้นทุกข์จริงๆ และก่อนกลับท่านประกาศให้ญาติโยมทั้งหลายฟังว่า **“ถ้าวัดแห่งนี้มีมนต์ ท่านจะมาให้ทุกคนครั้ง”**

แต่ก็ด้วยบุญกรรมที่ท่านทำ และด้วยหน้าที่ต้องสนองคุณและรับใช้ครูบาอาจารย์ เมื่อองค์หลวงตา

มหาบัว ญาณสัมปันโน ประกาศช่วยชาติ คณะศิษยานุศิษย์ทั้งหลายที่อยู่ในป่าในเขาต่างก็ออกมาช่วยกันสนับสนุนในยามชาติบ้านเมืองเดือดร้อน และพระอาจารย์มหาธีรนาถเองก็เป็นพระลูกศิษย์อีกรูปหนึ่งที่ออกมาช่วยรับใช้ครูบาอาจารย์ในด้านต่างๆ และประกอบกับในขณะนั้นหลวงพ่อพุทธ ซึ่งเป็นพระอุปัชฌาย์ก็มรณภาพลง ทางคณะกรรมการจัดงานโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา และแม่ทัพภาคที่ ๒ มีมติให้พระอาจารย์ฯ เป็นผู้เขียนและเรียบเรียงอัตตชีวประวัติของหลวงพ่อพุทธ จานีโย เนื่องในวาระงานพระราชทานเพลิงศพ

ในกาลต่อมาก็มักจะมีศิษยานุศิษย์ของครูบาอาจารย์สายกรรมฐานมากราบเรียนขอให้ท่านอาจารย์ทำหนังสือประวัติ สารคดี และแถบเสียงประวัติย่ออยู่เสมอๆ ผลงานที่สำคัญๆ ของท่านพระอาจารย์ฯ มีดังนี้

ปี ๒๕๓๖ หนังสือ **เหตุผลเหนือชีวิต** เป็นหนังสือภาพและคติธรรมที่สำคัญของหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน (๔ ลี ทั้งเล่ม)

ปี ๒๕๔๑ หนังสือ **พ่อแม่ครูอาจารย์** เนื่องในวาระเปิดโครงการช่วยชาติ (ภาพลายเส้น โดย... อาจารย์ญาณพล วิเชียรเขต และ คุณธนารชต์ โสตะจินดา)

ปี ๒๕๔๓ หนังสือ **เจ้านิยตเถรวตถุ** เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพหลวงพ่อพุทธ จานีโย (๔ ลี ทั้งเล่ม)

ปี ๒๕๔๕ หนังสือ **พระโพธิธรรมอาจารย์เถร** เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่สุวัจน์ สุวโจ (๔ ลี ทั้งเล่ม) และแถบเสียงประวัติย่อ

ปี ๒๕๔๖ หนังสือ **หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทอง** จัดทำเนื่องในวาระฉลองกุริทัตตเจติย์ (๔ ลี ทั้งเล่ม) และแถบเสียงประวัติย่อ

ปี ๒๕๔๖ หนังสือ **หลวงตามหาบัว มหัทศจรย์มหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่**, VCD และเทปสารคดีหลวงตามหาบัว มหัทศจรย์มหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่, CD และเทปเพลงหลวงตามหาบัว มหัทศจรย์มหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ จัดทำขึ้นเนื่องในวาระหลวงตามหาบัวมอบทองคำครบ ๑๐ ตัน เงินดอลลาร์ครบ ๑๐ ล้านดอลลาร์ตามเป้าหมาย

ปี ๒๕๔๗ VCD สารคดี **ตั้งดวงตะวัน** จัดทำขึ้นเพื่อให้สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ทอดพระเนตรเนื่องในวาระปิดโครงการช่วยชาติที่สวนอัมพร

และอัลบั้มเพลง **ธรรมลีลา มหาบุรุษรักแผ่นดิน** ซึ่งจัดทำขึ้นเนื่องในวาระสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าหญิงจุฬารัตน์ฯ เสด็จรับทองคำตันที่ ๑๑ ณ สวนแสงธรรม

ปี ๒๕๔๗ หนังสือ **หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทองฉบับสมบูรณ์** VCD และเทป สารคดีหลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทอง, และ CD และเทปเพลงพระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทอง จัดทำเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท

ปี ๒๕๔๘ CD ประวัติย่อพระสุธรรมคณาจารย์ (หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ) จัดขึ้นเพื่อบูชาคุณเนื่องในงานทำบุญ ๑๐๐ วัน และในงานพระราชทานเพลิงศพ ฯลฯ

ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้นท่านพระอาจารย์ฯ จึงไม่สามารถทำตามท้องค้หลวงปู่เจี๊ยะสั่งว่า **“๑๐ ปีแรกที่ภูผาส่งห้ามยุ่งกับใคร”** ท่านจึงกล่าวติดตลกว่า **“เพราะอย่างนี้เอง ชีวิตเราถึงยุ่งยากมาเท่าทุกวันนี้ และอาจจะยุ่งแบบไม่มีวันจบสิ้น คือยุ่งแบบมาราธอน”**

ปี ๒๕๓๘ คุณศรีประไพ คล่องคำนวนการ เป็นประธานทอดผ้าป่าสร้างกุฏิที่วัดป่าภูผาส่ง

ปี ๒๕๓๙ คุณเฉลิมพล ชาญวิเศษ เป็นประธานทอดกุฏิที่วัดป่าภูผาส่ง

ปี ๒๕๔๐ พระราชสังวรญาณ (หลวงพ่อพุทธจានีโย) เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ พลเอกเรวัต บุญทับ แม่ทัพภาค ๒ เป็นประธานฝ่ายฆราวาส ทอดกุฏิที่วัดป่าภูผาส่ง

ปี ๒๕๔๒ พลเอกสนั่น มะเร็งสิทธิ์ แม่ทัพภาค ๒ และพลตำรวจโทแหลมทอง ญาณอุบล ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๓ เป็นประธานทอดกุฏิสามัคคีที่วัดป่าภูผาส่ง

ปี ๒๕๔๔ หม่อมเจ้าหญิงพันธ์สวัสดิ์ กิตติยากร (หม่อมแม่ พระองค์เจ้าโสมสวลีฯ) เป็นประธานทอดผ้าป่าที่วัดป่าภูผาส่ง

ปี ๒๕๔๔ ภูมิพานร็สออร์ท โดยคุณไสว - คุณจินตนา พงษ์ภคตราชรัตน์ เป็นประธานถวายผ้ากฐินสามัคคี ณ วัดป่าภูผาส่ง

ปี ๒๕๔๖ คุณป้าสำราญ ปัญญาสิริ เป็นประธานทอดผ้ากฐินสามัคคีที่วัดป่าภูผาส่ง

ปี ๒๕๔๗ ทางวัดป่าภูผาส่งจัดงานทอดกฐินวัดป่าภูผาส่งเน้นการปฏิบัติตามแนวทางพระป่าสายกรรมฐานของท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต ที่เคร่งครัดในอุตงค์และพระธรรมวินัย ถือกการน้นมือเดียว อาสนะเดียว น้นเฉพาะในบาตร, ป้าย ๓ โมง ทำกิจวัตรพร้อมกัน, ๖ โมงเย็น ทำวัตรสวดมนต์นั่งสมาธิภาวนา เปิดเทศน์ครูบาอาจารย์สายกรรมฐาน, จำวัด ๔ ทุ่ม ตื่นตี ๓, ตี ๓ ครึ่ง ทำวัตรสวดมนต์พร้อมกันและฟังธรรมเทศนาครูบาอาจารย์สายกรรมฐาน, ในพรรษาถืออุตงค์เพิ่มขึ้นอีก ๑ ข้อ คือรับเฉพาะอาหารที่บิณฑบาตได้เท่านั้น ไม่รับอาหารที่ตามมาส่งที่หลัง

ท่านพระอาจารย์มหาธีรนาถ ได้แสดงธรรมเกี่ยวกับเรื่อง วัดป่า และภูผาป่าเขาเนื่องในงานทอดผ้าป่าสามัคคีที่หม่อมเจ้าหญิงพันธ์สวัสดิ์ กิตติยากร เป็นประธานว่า

“วัดคือมหาวิทยาลัยสงฆ์ชั้นเอก สำหรับมนุษย์บุคคล ผู้มีชีวิตมุ่งหวังแสวงหาความจริงอันประเสริฐ อารยะธรรมอันประเสริฐ จะปรากฏขึ้นแก่สายตาชาวโลกได้ต้องอาศัยการปฏิบัติดีเพื่อเข้าถึงความเป็นผู้ประเสริฐตามหลักพุทธศาสตร์

ภูผาป่าเขา ล้วนบรรยายศาสตร์ คือความจริงแห่งสรรพสิ่ง ความเมตตาที่มีความจำเป็นเสมอสำหรับมนุษย์ผู้มีลมหายใจโดยต้องอาศัยกันและกัน การที่เราจะวิ่งเข้าสู่เส้นชัยแห่งความเป็นเลิศ ต้องควมฝึเท้าด้วยการเสียสละและแบ่งปัน

พระปานัน ท่านมีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ไม่มีสมบัติพื้นฐานใดๆ มารกรุงรังจิตใจให้เศร้าหมอง การก่อสร้างถาวรวัตถุก็มีความจำเป็นสำหรับสาธุชนผู้มาเกี่ยวข้องเท่านั้น ส่วนพระนั้นควรสร้างใจให้ถาวรด้วยความดี ซึ่งมีค่าเลิศยิ่งกว่าการสร้างถาวรวัตถุที่จะสร้างหรือจักสร้างให้ถาวรในอนาคต”

ศิษยานุศิษย์เรียบเรียง
๑๗ กันยายน ๒๕๔๘

สารบัญ

อนุโมทนาบุญ	๑
ประวัติย่อวัดป่าภูผาสอง	๒

ทำวัตรเช้า

๑. คำบูชาพระรัตนตรัย	๙
๒. บุญพภาคนมการ	๑๐
๓. บทพุทธานุสสละติ	๑๐
๔. บทธัมมานุสสละติ	๑๒
๕. บทสังฆานุสสละติ	๑๓
๖. ระตະນັတตะຍ်ປະណາມະคาคา	๑๔
๗. สิ้งเวคะปะริกิตตะนะปะลาฐะ	๑๕

บทสวดมนต์ต่อท้ายทำวัตรเช้า

๘. นัตถิเม สระระณัง อัญญัง	๒๐
๙. นะมะการะลิตฺธิคาคา	๒๐
๑๐. สัมพุทธะ	๒๑
๑๑. นะโมการะอัญญะกะ	๒๒
๑๒. มังคะละสุตตัง	๒๒
๑๓. ระตะนะสุตตัง	๒๓
๑๔. กะระณียะเมตตะสุตตัง	๒๗
๑๕. ชันธะปะริตตัง	๒๘
๑๖. โมระปะริตตัง	๒๙
๑๗. อาฆานาภียะปะริตตัง	๓๐
๑๘. วัฏฏะกะปะริตตัง	๓๒
๑๙. อังคูลิมาละปะริตตัง	๓๒
๒๐. โพชฌังคะปะริตตัง	๓๓
๒๑. อะระยะยะปะริตตัง	๓๔
๒๒. เทวะตาอุยโยชะนะคาคา	๓๔
๒๓. ชะยะยะปะริตตัง	๓๕
๒๔. โส อัตถะลัทโธ	๓๕
๒๕. สุขาภียาจะนะคาคา	๓๕
๒๖. ลักกัถ์วา พุทธะระตะนัง	๓๖
๒๗. นักขัตตะยักกะภูตานิ	๓๗
๒๘. ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก	๓๗
๒๙. ตังชะณิกะปัจจะเวกชะณะวิธึ	๓๘
๓๐. กายะคะตะสาสะติปาฐะ	๓๙
๓๑. ปัตติทานะคาคา	๔๑

๓๒. แผ่เมตตา	๔๒
๓๓. แผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศลแบบย่อ	๔๓

ทำวัตรเย็น

๓๔. คำบูชาพระรัตนตรัย	๔๔
๓๕. บุญพภาคนมการ	๔๕
๓๖. บทพุทธานุสสละติ	๔๕
๓๗. บทพุทธานุสสละติ	๔๖
๓๘. บทธัมมานุสสละติ	๔๘
๓๙. บทสังฆานุสสละติ	๔๘
๔๐. บทสังฆานุสสละติ	๕๐
๔๑. บทสังฆานุสสละติ	๕๑

บทสวดมนต์ต่อท้ายทำวัตรเย็น

๔๒. ธรรมะจักกัปปะวัตตะนะสุตฺต	๕๕
๔๓. อะนัตตะลักขณะสุตฺต	๖๐
๔๔. อาทิตตะปะริยาเยสุตฺต	๖๔
๔๕. อะตีตะปัจจะเวกชะณะปาฐะ	๖๗
๔๖. อะภินหะปัจจะเวกชะณะปาฐะ	๖๘
๔๗. ปัตติทานะคาคา	๖๙
๔๘. แผ่เมตตา	๗๐
๔๙. แผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศลแบบย่อ	๗๑

บทสวดมนต์พิเศษ

๕๐. พระสังคินี	๗๒
๕๑. พระวิมังค์	๗๒
๕๒. พระธาตุกะธา	๗๓
๕๓. พระบุคคะละปัญญาตติ	๗๓
๕๔. พระกะถาวัตถุ	๗๓
๕๕. พระยมก	๗๔
๕๖. พระมหาปัญญา	๗๔
๕๗. พระธรรมะสังคินีมาติกา	๗๔
๕๘. โอวาทะปาฏิโมกขาทิสปาฐะ	๗๖
๕๙. สี่ลูกเต๋าสะปาฐะ	๗๗
๖๐. ตายนคาคา	๗๗
๖๑. สามเณรลัทธิ	๗๘

สารบัญ

ศาสนพิธี

หมวดอุปสมบท

๖๒. วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบเอสาหัง ๘๐

หมวดวินัยกรรม

๖๓. ทำพินทุ์กับปะ ๘๔

๖๔. อธิษฐาน ๘๔

๖๕. คำอธิษฐานบริหารต่างๆ ๘๔

๖๖. วิกัปป ๘๕

๖๗. คำเสียสละไตรจีวรล่วงราตรี ๘๖

๖๘. คำเสียสละอติเรกจีวรล่วง ๑๐ วัน ๘๗

๖๙. คำเสียสละอติเรกบาตรล่วง ๑๐ วัน ๘๗

๗๐. วิธีแสดงอาบัติ ๘๘

๗๑. นิสัย ๘๙

๗๒. จำพรรษา ๙๐

๗๓. คำสัตตทาหะ ๙๐

๗๔. คำขอขมารวม ๙๑

๗๕. ขอขมา ๙๑

๗๖. คำให้พรเมื่อมีผู้ขอขมา ๙๒

๗๗. อุโบสถ ๙๒

๗๘. การขอโอกาสสวดปาฏิโมกข์และ

ตั้งญัตติปวารณา ๙๒

๗๙. วิธีสวดปาฏิโมกข์ย่อ ๙๓

๘๐. ปวารณา ๙๔

๘๑. อธิกมาส อธิกวาร และปักขคณหาวิธี ๙๖

๘๒. วัฏจักรแห่งอธิกมาส ๙๗

๘๓. การแบ่งฤดูและการบอกฤดู ๙๘

๘๔. วิธีเปลี่ยนบุพกิจพระปาฏิโมกข์ ๙๘

วิธีกฐินอย่างธรรมเนียมยุคิก

๘๕. คำถวายผ้ากฐินทาน ๑๐๑

๘๖. คำอุปโลกน์กฐิน ๑๐๑

๘๗. ญัตติหุติยกรรมวาจา ๑๐๓

๘๘. คำกรานกฐิน ๑๐๔

๘๙. คำเสนอนุโมทนา กฐิน ๑๐๔

๙๐. คำอนุโมทนา กฐิน ๑๐๕

๙๑. ทำกัปปิยะ ๑๐๕

คำอาราธนาและเบ็ดเตล็ด

๙๒. คำอาราธนาพระปริต ๑๐๖

๙๓. คำอาราธนาศีล ๕ ๑๐๖

๙๔. คำอาราธนาศีล ๘ ๑๐๖

๙๕. คำอาราธนาอุโบสถศีล ๑๐๖

สรณคมน์ และ คีล

๙๖. เบญจคีล (คีล ๕) ๑๐๗

๙๗. คีล ๘ และอุโบสถศีล ๑๐๗

๙๘. คำชักผ้าบังสุกุล ๑๐๘

๙๙. คำถวายสังฆทาน ๑๐๘

๑๐๐. คำถวายสังฆทานอุทิศ ๑๐๘

๑๐๑. คำถวายผ้าป่า ๑๐๙

๑๐๒. คำอุปโลกน์สังฆทาน ๑๐๙

๑๐๓. อาราธนาธรรม

(สวดทำนองสรภัญญะ) ๑๑๐

๑๐๔. มาลาบูชาคุณ ๑๑๐

รายนามผู้ร่วมพิมพ์หนังสือสวดมนต์ ๑๑๑

